

[Niels Andersen]

fra amter og kommuner, kan vi jo sådan set ikke være uenige om disse ting.

Men stadig væk vil jeg slå på, at der udtrykkeligt i denne redegørelse står, at regeringen fastholder de principper, som redegørelsen går ind for. Det er her, de konservative går imod. Bl. a. dette, at der udtrykkeligt står, at man ikke vil gå ind for nogen form for byggeri uden i byerne. Det kan ikke være rimeligt, at man vil stoppe en udvikling i landsbyerne alene af den grund. Der må være en åben mulighed for, at man også her kan have en vis form for vækst. Det er den rimeligste måde, man kan sikre landsbyerne og bysamfundene på. Ministeren siger i øvrigt i sit svar, at han ikke er uenig med mine og det konservative folkepartis synspunkter. Jeg har bl. a. fremført, og det er ikke blevet imødegået fra denne talerstol, at statistikken om befolkningstilvæksten i 1970'erne klart viste, at folk har bosat sig i landområderne. Jeg fremhævede også, at mange gode arbejdspladser var opstået i de mindre bysamfund. Jeg pegede på dagligvarebutikkerne, på det kulturelle liv og på dette, at det enkelte menneske fungerer bedre i mindre samfund. Jeg pegede på grundpriserne og på den transport, der er forbundet med denne bosættelse, og ingenting er blevet slået i stykker. Jeg må altså tage det som et udtryk for, at ministeren også er enig med mig i disse synspunkter, og det kan naturligvis kun glæde mig.

Jeg har bemærket, at der har været en vis uro i salen den sidste halve times tid. Det kunne da i alle tilfælde tyde på, at der er noget i gære sådan en ganske almindelig, fredelig tirsdag eftermiddag. Jeg tager det som et udtryk for, at det er gået op for regeringen, at nu går den ikke længere. Jeg vil gerne understrege, at det ikke så meget gælder byplan eller landsbyplanlægning, men i det hele taget om, at regeringen må tage denne debat som en advarsel om, at vi ikke kan blive ved med at trække noget ned over befolkningen. Vi er nødt til i fremtiden at tage hensyn til, hvad folk ude omkring vil have, og hvad de siger, og hvilket samfund de vil leve i. Det kan ikke hjælpe alene, at vi står og giver løfter. Vi er også nødt til at leve op til det, befolkningen forlanger af os.

Må jeg sige til hr. Waldorff, at vi er enige for en gangs skyld, så enige, som vi næsten aldrig har været. Men VS har jo dette forfær-

delige, at de under ingen omstændigheder kan gå ind for nogen af de borgerlige partiers synspunkter. Hr. Waldorff taler om nedlæggelse af skoler, og jeg er da fuldstændig klar over, at når han taler om det, så hentyder han først og fremmest til disse såkaldte lilleskoler, og hvad de ellers hedder ude omkring. Vi er fuldstændig klar over fra de konservatives side, at planlægningen skal stå i et rimeligt forhold, vi er ikke ude på bl. a. med hensyn til skoler at opretholde dem for et lille samfunds skyld, men på dette område er vi gået ind i og vil gå ind i en fornuftig planlægning, og skulle børn derfor flyttes fra et eller andet sted, vil vi i hvert tilfælde ikke i det konservative folkeparti gå imod det.

Må jeg til slut sige, at socialdemokratiet åbenbart med, hvad ministeren har udtalt her fra denne talerstol, i visse ting trækker tilbage på, hvad der står i landsplanredegørelsen. Jeg må da forstå det sådan, at det er socialdemokratiets mening, at når de er så enige med os, som tilfældet er, kan jeg da kun opfordre dem til én ting, og det er at stemme for den dagsorden, vi har stillet. Nu er der ganske vist her inden for de sidste minutter kommet en afværgedagsorden, og jeg skal ikke tage stilling til den, før jeg har talt med mit parti og den gruppe, jeg repræsenterer, men det var dog dejligt, at vi for en gangs skyld kunne blive enige og der kunne opstå fuld enighed i dette folketing.

Ernst Schmidt (FP):

Der er nu fremsat endnu en motiveret dagsorden nærmest for at få, hvad skal man sige, tingene oversukret, for at bortlede opmærksomheden fra, hvad der i virkeligheden lå i den første dagsorden, som vendte sig imod centraliseringen. Det er for fremskridtspartiet meget væsentligt at gå imod det, der hedder centralisering. Vi har jo dette begreb, og hvis man skulle oversætte det til dansk, kunne man i dette tilfælde sige, at det er en form for fjerndiktatur, hvorimod decentralisering er nærdemokrati. Det er noget helt andet, og det er det, folket vil have her og i andre lande. Det er noget meget menneskeligt at ville have medbestemmelse om sin egen tilværelse. Det er jo det, det hele drejer sig om. Jeg er klar over, at mange mennesker tror, at man ved at centralisere andre menneskers tilværelse kan gøre dem lykkelige, men